

Діагностувальна робота

Навички читання мовчки

Чим хата багата

Визолотило сонце лани. Скрізь розпросторився густий гарячий дух стиглого зерна. Денисків тато і днює й ночує в полі. Він у комбайнерів за бригадира, і роботи в нього у час живів – непочатий край. Дениско так, бува, скучить за татом, що більше й витерпіти несила. Тож відпроситься в домашні, осідлає замість коня довгу лозину – й бігцем на лан. Перетне ріденький лісок, за ним ярк та смугу коліночі стерні, і вже ось він у кабіні татового комбайна, що пливе по безмежному жовтому морю.

– Це добре, що ти допомогти прийшов, – пригладжує Денискові непокірного чубчика тато. – Тут, брат, поспішати треба, бо врожай не той, що в полі, а той, що в коморі. Як думаєш, упорасмо за сьогодні цей лан?

– Щось йому ні кінця ні краю, – з непевністю в голосі каже Дениско.

– Не питає добрий жнець, чи широкий загонець, – усміхається тато й, підморгнувши синові, додає: – Очі роботи лякаються, а руки роблять...

Так, перемовляючись та жартуючи, вони і живують, поки сонце не похилить до обрію і не ляже на землю передвечірня сутінь. Частенько в цей час приходиться по Дениска бабуня. Та не з порожніми руками, а з повним кошком ще теплих пиріжків, з баночкою липового меду і бідончиком квасу чи узвару.

Тато зупиняє комбайн, подає знак своїм хлопцям, щоб усі ставали на підвечірок. І тут-таки купа обмолоченої соломи обертається на скатертину-самобранку. Призвольються комбайнери пирогами, найласіші шматки Денискові підсовують. А бабуня припрошує:

– Їжте, любі женчики, їжте. Чим хата багата, тим і рада.

– Е, бабо Насте, ваша хата не тільки пирогами багата, – весело усміхається Степан, високий парубок, що любить підкидати Дениска мало не під самісіньке небо. – Он який у вас хлібороб росте! Не хлопець – золото. Якби не Дениско, ми б сьогодні й половини не зробили. Недарма кажуть, що нива потребує доброї погоди, доброго насіння та доброго робітника.

Дениско опускає долі очі, бо не звик, щоб його хвалили. Якийсь час мовчки вминає пирога з яблуками, а тоді каже баском:

– Зараз мені вже додому треба. А завтра я знову прийду. Буду щодня вам допомагати, поки весь лан не вижнемо.

І, взявшись з бабунею за руки, вони повертають у бік запнутого вечірнім серпанком села.

(Анатолій Григорук).

COPYRIGHT © EDUC.COM.UA. ALL RIGHTS RESERVED. WWW.EDUC.COM.UA

Діагностувальна робота

Навички читання мовчки

Чим хата багата

1. Коли відбуваються події в тексті?

- а) навесні;
- б) влітку;
- в) восени.

2. Куди Дениско біг до тата у час живів?

- а) у кузню;
- б) на море;
- в) на лан.

3. Кому віддавали найласіші шматки пирога?

- а) Денискові;
- б) бабусі;
- в) комбайнерам.

4.3 чим автор порівнює поля у живива?

- а) з сонячним днем;
- б) з безмежним жовтим морем;
- в) з скатертиною-самобранкою.

5. Підкресли слова, які можна використати для характеристики Дениска.

Линивий, люблячий, сонько, балакучий, байдужий, помчник, веселий, хвалько, скромний, завзятий, працюючий.

6. Продовж речення.

Очі роботи _____

7. Як ти розумієш слова "Не хлопець - золото"? Поясни.

---

8. Поміркуй і запиши, чому автор назвав свій твір «Чим хата багата».
